

F^o 83to Millesimo trecentesimo LVI, die XXIII Maij.

1

Capta. Intellectis litteris domini Pape, pro unione fienda contra Turchos, pri-
die nobis missis; uadit pars quod respondeatur eidem domino Pape qualiter nuper
recepimus litteras sanctitatis sue, quibus reuerenter receptis et plenius intellectis,
cognoscentes id fore utile et necessarium pro salute christianorum, sumus con-
tenti et offerimus nos paratos ad uolendum, quod fiat ipsa unio, iuxta sue sancti-
tatis litterarum seriem et tenorem, denotando eidem quod ad terminum ordinatum
et in litteris suis contentum, mittimus nuncium nostrum cum sindicatu ad ple-
num ad presentiam sanctitatis sue, pro confirmanda et roboranda unione predicta.
Et quia in litteris suis continetur quod, galee unionis esse debeant extra, in par-
tibus Smirnarum in kalendis Julij proximi, respondeatur quod non ordemus
quod ad ipsum terminum hoc posset apte fieri, set tamen si alij qui esse debeant
in unione ipsa, erunt de hoc in ordine, in habendo galeas suas extra, ad dictum
terminum, offerimus nos paratos similiter habere nostras, quia tot habemus extra,
quod erunt sufficientes ad unionem ipsam pro parte nostra.

15

Et ex nunc sit captum quod appropinquante termino in litteris domini Pape,
mitti debeat una sufficiens persona, secundum quod uidebitur consilio rogato-
rum uel maiori parti, ad presentiam domini Pape, cum sindicatu ad plenum pro
confirmanda et roboranda unione predicta et alijs faciendis que erunt necessaria
circa hoc.

20

Scribatur insuper Neapoleoni procuratori nostro, quod litteras nostras, quas
sibi mitterimus, occasione predicta domino Pape presentandas, studeat presentare
informando cum quod sumus contenti et placet nobis quod fiat unio contra Tur-
chos iuxta seriem litterarum papalium nobis missarum, et quod ad terminum
ordinatum mittemus nuncium nostrum cum sindicatu ad plenum ad presentiam
domini Pape. Et quia forte alij qui sunt in unione pro uelociori expeditione
negocij, possent mittere nuntios suos ante terminum ordinatum, informetur
dictus Neapoleo quod statim cum sciuerit alios nuncios uenisse occasione pre-
dicta ante terminum, nobis denotet per suas litteras, quia nostrum similiter mit-
temus omni causa remota. Omnes de parte.

30

25

F^o 83to Περί εξοπλισμοῦ ἐπειγόντως τῶν διαταχθέντων νὰ εξοπλισθῶσι κατέργων ἐν Κρήτῃ, ἐὰν ἀκόμη δὲν
ἐξωπλίσθησαν. 1356, Μαΐου 29.

26

F^o 83to Ἐπανέρχεται ἡ Γερουσία ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ χωρίου Σκαλάβι (ὄρα ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος βιβλίου
καὶ 1. 16. 19. 23 τοῦ Liber XXVI) καὶ τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ἐνοικιαστοῦ
τοῦ χωρίου Νικολάου Σαργέδου καὶ τῶν Μάρκου Γραδενίγου καὶ Μιχαήλ Κορνάρου, περὶ

καθορισμοῦ τῶν συνόρων ὑπὸ τοῦ δουκὸς τῶν συμβούλων καὶ ἐπιτροπῆς. Ἐπειδὴ δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ συμφωνία, προετάθη ὑπὸ τοῦ Σαγρέδου ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῆς προηγουμένης σὺν τῇ προσθήκῃ δώδεκα εὐγενῶν. Ἡ πρότασις δὲν ἐγέτετο ἀποδεκτὴ, ἀπεφασίσθη δὲ ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Ἐν ἡ περιπτώσει μετὰ τὴν τρίτην ψηφοφορίαν δὲν ἤθελεν ἐπέλθῃ συμφωνία, τότε αἱ ἀμφίβολοι ψῆφοι (non sincere) νὰ προστίθενται εἰς τὰς λευκάς. 1356, Μαΐου 31.

27

F^o 85^r Ὁ Βαρθολομαῖος Ντὲ Σαλβάνο ἀνέφερεν, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ Τζανάκης Πετάτσιος, σοπράκομις κατέργου Κρήτης, εἰς τὰ ὕδατα Κύπρου πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Ντελαγρέα συνέλαβε πλοῖον τοῦ Ἀκτάνη ντὲ Πεντάη (Actani de Pendai) καὶ ἐπειράτευσεν ἐξ αὐτοῦ πλεῖστα ἐμπορεύματα μεταξὺ τῶν ὁποίων 4000 κόπας καὶ μίαν μπάλλαν καναβίνου ὑφάσματος (cavenacie) ἀξίας 124 ἄσπρων Βυζαντίων (Bisantium alborum). Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ βασιλέως τῆς Κύπρου τὰ ἐμπορεύματα ἀπεδόθησαν, πλὴν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν ἀναφερόμενον Σαλβάνον, κάτοικον Ἀμμοχώστου. Διατάσσεται ἡ ἐπιστροφή εἰς αὐτὸν τῶν ἐμπορευμάτων του. 1356, Ἰουνίου 7.

28

F^o 86^r Ὁ Μάρκος Σαλαμών ἐνοικιαστὴς τοῦ χωρίου Βασιλιὲς ἀντὶ ὑπερπύρων 307 ἔτησίως, παραπονεῖται διὰ τὸ ὑπέρογκον μίσθωμα, μὴ δυνάμενος νὰ πληρώσῃ οὐδὲ τὸ ἥμισυ. Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τοῦ μισθώματος εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταβάλλῃ καὶ τὸ εἰσόδημα τιμαρίου του κειμένου ἐν τῇ περιοχῇ Σητείας. Πρὸς τοῦτο αἰτεῖται ὅπως τῷ ἐπιτραπῇ νὰ μεταφέρῃ κατ' ἔτος εἰς Χάνδακα τὸ ἕτερον ἥμισυ τῶν σιτηρῶν τὰ ὁποῖα παράγονται εἰς τὸ τιμάριον του Σητείας, τὰ ὁποῖα ὡς ἀνέφερον ἀνέρχονται εἰς 400 περίπου σταρὰ σίτου καὶ βρώμης. 1356, Ἰουνίου 11.

29

Ληφθέντων ὑπ' ὄψει τῶν ἐκτεθέντων ὑπὸ τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων ἐπὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ λιμένος Χάνδακος, καὶ ιδίως ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ οἴνου τοῦ πωλουμένου λειανικῶς ὅστις ἀνέρχεται εἰς 10 %. Ὁ φόρος οὗτος ἐπιβαρύνει κυρίως τοὺς τιμαριούχους, οἵτινες ἀνέφερον ὅτι ἂν ἤθελε παραμείνῃ ἤθελεν ἐξαντλήσῃ αὐτούς. Ἐνεκα τούτου προτείνεται ὁ περιορισμὸς αὐτοῦ εἰς 5 %, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ εἰσπράττωνται οἱ λοιποὶ ἐπιβληθέντες φόροι.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀντέκρουσεν ὁ σοφὸς Νικόλαος Φαλιέρος ὅστις ἐζήτησε τὴν κατάργησιν αὐτοῦ. Ἡ γνώμη αὕτη ἐγένετο ἀποδεκτὴ.

Οἱ ξένοι πληρώνουσι πλὴν τῶν καθορισθέντων φόρων 2 % ἐπὶ πλεόν.

Τῇ προτάσει τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων, οἱ βόες, οἱ ἵπποι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα, ὁ σῖτος καὶ τὰ ἄλλα δημητριακά, τὰ ὅσπρια τὰ ὅθεν δῆποτε εἰσαγόμενα ἐν Χάνδακι, ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας, ἔνεκα τῆς δυσκολίας, μεθ' ἧς εἰσάγονται.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων ἐὰν οἱ Ἰανουαῖοι δυνάμει τῆς συνθήκης εἰρήνης εἶναι ἀπηλλαγμένοι τοῦ φόρου τοῦ ἐμπορίου, ἀπαντᾶται ὅτι οὔτε εἰς τὴν πρόσφατον συνθήκην περιλαμβάνεται τοιοῦτόν τι, οὔτε εἰς προγενεστέρας.

Ἐπὶ ἀναφορᾷ τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων ὅτι ὁ ἐν Παλατίῳ (Palatio) πρόξενος Νικόλαος Πιζάνης κακομεταχειρίζεται τοὺς ὑπηκόους Βενετῶν καὶ τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν, ὑβρίζων τὴν κυριαρχίαν, ἀπαντᾶται ὅτι ἀνατίθεται εἰς τὸν δοῦκα Κρήτης νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ἀληθεύουσι τὰ καταγγελλόμενα, ὁπότε δικαιούται νὰ παύσῃ τοῦτον καὶ ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλον, ἐπὶ τῷ αὐτῷ μισθῷ καὶ προμηθείᾳ. 1356, Ἰουλίου 7.